

Zpátky ke kořenům

Každý den jsme v interakci s druhými lidmi a i když se osobně neznáme, někdy jsme nuceni spolu komunikovat, vycházet si vstříc a „nějak se k sobě chovat“. Poslední dobou bohužel nabývám stále silnějšího dojmu, že se ze života společnosti vytratila ohleduplnost, respekt a laskavost. Když se otočím zpět do historie nás, vzpomenu si ihned na mého dědečka, který za celý život řekl maximálně 2 sprostá slova a také vždy tvrdil, že „ženu ani květinou neuhodíš“. Stejně tak mám ráda staré filmy, ve kterých je jasně vidět, jak se muži k ženám dříve chovali. Proč nám návyky našich dědů a babiček nezůstaly a jak je možné, že se z mužů stávají hrubiáni, z žen neupravené a ukřičené bytosti? Možná řeknete, že je to prostě dobou. Já osobně se domnívám, že je kořenem doba komunistického režimu, kdy naší společnosti vládla dělnická třída. Inteligence a elegance byly zatlačeny do pozadí a praktikovaly se možná tak doma. Celospolečensky mezi námi zavládla doba hrubosti, montérek, továren. Králové se museli obléknout do dělnického šatu, a kdo se nepřizpůsobil, mohl si „kralovat“ možná tak doma.

Byla by velká škoda, kdyby se návyky, které měli naši dědečkové a babičky, někam vytratily. Zkusme si dnes oprášit staré dobré zvyky a chování, které bychom mohli opět začít používat.

Dáma má přednost

Pánové, věřím, že někdy spěcháte, máte nabitý program a nemáte čas čekat. Někdy však není na škodu, když se pozastavíte a dáte přednost ženě. Je to zlomek vteřiny vašeho života, který se vám nakonec může ještě vyplatit. Jistě si tím u dané získáte sympatie, když ji necháte jako první obsloužit na recepci, otevřete jí dveře nebo ji pustíte dříve na řadu na pokladně.

Ohleduplnost ke starším

Je mi někdy smutno z celospolečenského dogmatu, že staří lidé jsou hloupější a divnější, než my v produktivním věku. Ve starých kmenech po celém světě jsou staří uznávaní jako ti moudří, autorita, která udává směr zbytku kmenu. V české společnosti jsou staří často přehlíženi a ponižováni. Velké procento důchodců dnes žije na pokraji bídy a sotva vystačí s financemi, aby měli co jíst. Nedivte se důchodci, že se rozčiluje, když jej nepustíte sednout. A nedivte se jejich nevrlosti, když musí MHD jet na druhý konec

Prahy, aby koupili levnější jogurt. Ono jim často nic jiného nezbyvá. Zkusme být ke starším více ohleduplní. Pustit starou babičku sednout nás nevytrhne, stejně tak jako ji pustit na pokladně v hypermarketu dříve na řadu. A co takhle občas pomoci starému člověku v domově důchodců jako dobrovolník? Možná se toho spoustu přiučíte, minimálně se stanete majitelem skvělého pocitu, že pomáháte. Věřte, že staří lidé vaši pomoc dokážou ocenit.

Chování na silnici

Naši dědečkové naštěstí neměli silná auta a motorky. I přesto se dle mého názoru na silnici chovali více slušně, než my v současné době. Doopravdy vám stojí za to na ostatní troubit, rozčilovat se? Skutečně máte zapotřebí problikávat na dálnici pomalu jedoucího (na což má právo)? Nemyslíte si, že se chováme tak trochu hrubě k lidem, kteří například tolik řízení nezvládají a mají na silnici strach? Zkusme být k sobě na silnici více ohleduplní, on nám ten život stejně jednou uteče a do hrobu se dostaneme všichni tak i tak.

Slušné pozdravení

Mrzí mě, že se spolu nezdravíme. Když se jdeme projít, jedeme na kole (i když u nás cyklistů to, naštěstí, vcelku funguje, že? ☺), vidíme se v posilovně a už se přece známe. Ráda se s lidmi zdravím, protože mi to dodává pocit, že jsme všichni stejně propojeni a můžeme si tak navzájem zvednout náladu. Pokud se pozdravíme, můžeme se na sebe i usmát. A to nám také může zvednout náladu, může nás to zbavit pocitu, že jsme na světě sami, nemyslíte?

Respekt k druhému

Nechci žít ve společnosti, kde se všichni pomlouvají, mluví pouze v negativech a jen čekají, kdy je druhý okrade nebo obejde. Co takhle zkusit respektovat druhého, jaký je? Co takhle přestat vnitřně i navenek posuzovat ostatní za jejich chování, vzhled, rasu? Každý jsme nějaký a každý získal v době dětství nějakou emoční výbavu. Nikdo z nás si své nastavení nevybírá a jen někteří mají tu možnost se zcela změnit. Hledte si svého a zkuste méně posuzovat druhé, uleví se vám.

Závěrem

Pokud si ze starých pravidel vezmeme jen zlomek, může se náš život ve společnosti proměnit v příjemný a milý čas. Můžeme obohatit sebe, když se pozdravíme a usmějeme se na sebe. Můžeme získat neskutečný pocit zavděčení se, když pomůžeme starému člověku s taškou. Pánové mohou získat minimálně respekt od ženy, když jí pomůžou do kabátu. Zkusme do našeho života vrátit trochu té jemnosti, která dnešní době tak schází. Nebojte se nabídnout pomoc, protože ji nikdo neodmítne. Nebojte se pozdravit druhého, protože vám většina z nás odpoví. Jsme sice v demokracii krátce a doba komunismu je tu pořád znát, avšak máme pro změnu každý den. I ten dnešní.

Přečtěte si také:

[Není zóna jako zóna](#)

[Kdy tykat a kdy vykat?](#)

© **Napsala Lenka Černá**
Kouč v oblasti osobního rozvoje
(práce, peníze, vztahy , zdraví)

Email: cerna@mindsoft.cz

www.mujuvztah.cz www.mamdepku.cz www.mujkouc.cz www.mezdravi.cz

Tento článek můžete využít pro své potřeby, pokud uvedete informace o autorovi, jeho email a odkaz na www stránky.